

Izhaja vsak dan

tudi ob nedeljah in praznikih) ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.

Pasazne številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.

Oglase in naročbe sprejema uprava lista „Edinost“, ulica Molin piccolo št. 7. — Uradne ure od 2 pop. do 8 zvečer. Cene oglasom 16 stotink na vrsto petič; poslanice, osmrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 kron, pol leta 12 kron, 3 mesece 6 kron. Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovane pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista

UREDNIŠTVO: Ulica Torre bianca št. 12.

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK. — Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Torre bianca št. 12

Brzobjavne vesti.

Novoletno čestitanje na dvoru.

DUNAJ 1. Cesar je danes predpoludne v sprejel novoletne čestitke nadvojvod. Pozneje so cesarju čestitali najvišji dvorniki in generalni adjutanti. Ob 6. uri zvečer bilo je pri cesarju družinsko kosilo. Istega so se udeležili nadvojvode in nadvojvodinje, kneginja Zofija Hohenberg, knez Alojzij Liechtenstein in knezinja Elizabeta Amalija Liechtenstein.

Grof Tisza o parlamentarizmu.

BUDIMPEŠTA 1. O novoletnih čestitkah sta toliko posl. Geza Kubinyi v svojem nagovoru, kolikor predsednik liberalne stranke baron Podmanizky v odgovoru na istega obsojala postopanje obstrukcije in izrazila nado, da se bo liberalna stranka v sedanjem boju dala voditi le po resnem in točnem izvrševanju svojih dolžnosti in zvestobi do svojih načel.

Člani liberalne stranke podali so se na to k ministerskemu predsedniku, kjer so bili zbrani že vsi ministri. Posl. Nagy je ministerskemu predsedniku v imenu stranke izrekel neomejeno zaupanje in mu zagotovil podporo v težkem boju proti obstrukciji. Ministerski predsednik grof Tisza se je na to v imenu vlade zahvalil liberalni stranki na izraženem zaupanju in izjavil, da se na ogrskem parlamentarizmu že delj časa opazuje znaki omajenosti, ker so na mesto resnih razprav o velikih interesih dežele stopile one brezplodne razprave o umetno uprizorjenih incidenčnih slučajih, vsled česar so dragocene resne moči, katerih je dovolj v vseh strankah, stopile v ozadje, prepustivši prva mesta osebam, ki nimajo potrebnih lastnosti za vodilne vloge in ki menijo, da je obstrukcija dolžna tritati čas ter da je jedino orožje opozicije obstrukcija. Ta način boja je popolnoma zgrešen, ker opozicija ne bi smela motiti, marveč bi morala nasprotno povspeševalno upljevati na narodne sile. Ako se resignirano zatija, da se je parlamentarizem obrabil ter da se je ta zgodovinski proces po vsem svetu izvršil, potem bi se moral, ako je to res, vsak državnik, ki je navdahnjen pravim patriotizmom, raje vreči pod kolosa svetovne zgodovine in se pustiti od istih steti, nego da brezbržno gleda na propadanje svojega naroda. Govornik je priznaval, da je parlamentarizem povsod izpostavljen težkim skušnjavam, ali le krepki narodi so prestali te skušnje. Parlamentarizem mora propadati le v onih narodih, v katerih se na skupnem življenju in v vsej družbi pojavljajo znaki gnjilobe in propadanja.

Ministerski predsednik pozivljal je liberalno stranko, naj z odločnostjo stopi v boj ter vstraja na zapričeti poti. Obstrukcija da nehoti izkazuje deželi veliko uslugo, ker jej v polnem svitu prikazuje škodljivo počenje opozicije. Večina mora stremeti za tem, da postavi parlamentarizem zopet na zdravo podlago ter da tako odpre polje proizvajanja in uspešnemu delovanju. Vlada vstraja trdno na politiki nagodbe iz leta 1867, čije kardinalno točko tvori osnovna resnica, da so interesi madjarskega naroda v tesnem soglasju z velikimi interesi naše velesile.

Ma podlagi nagodbe iz leta 1867., ki popolnoma zagotavlja razvoj madjarskega naroda, se bodo mogle uresničiti vse načelne zahteve liberalizma v narodni politiki in sicer rama ob rami z onimi člani zakonodajnega zastopa, katere ločuje od liberalne stranke politika na podlagi nagodbe iz leta 1867. Sedaj se ne more še določiti časa, ko bo to mogoče, a vendar ni nikakor opravičeno malodušje. Ministerski predsednik je slednjič izjavil, da ima trdno zaupanje v politično zrelost madjarskega naroda ter da zastavi vse svoje moči v dosego stavljenega si cilja.

Izjave načelnikov madjarskih opozicijskih strank.

BUDIMPEŠTA 1. Člani neodvisnostne stranke prišli so danes posl. Košutu čestitat

na njegovo stanovanje. Na nagovor posl. Babota odgovoril je Košut, da sta madjarski narod in neodvisnostna stranka v zadnjih letih prestala težke skušnje in pokazala dovolj moči, da premagata vojaško silo. Neodvisnostna stranka pa da ni trpela nikake škode na svojej jedinosti.

Stranka bo toliko časa onemogočala uzakonjenje nagodbe, dokler se ista v Avstriji ne reši parlamentarnim putem. Stranka je opustila obstrukcije in jo nobena stvar ne odvrne od njenih dosežanih sklepov.

O novoletnem čestitanju v Szederkenyijevi skupini je posl. Szederkenyi svoje pristaje navduševal za nadaljevanje obstrukcije proti sedanji vladi, do katere nima stranka nikakega zaupanja.

Člani ljudske stranke prišli so čestitat grofu Zichju, kateri je izrazil svoje nezaupanje do vlade in je izjavil, da je obstrukcija sicer res škodljiva, vendar pa da je osvetlila mnogo stvari.

Izrazil je slednjič željo, naj bi ljudska stranka ostala zvesta svojim načelom.

Grof Apponyi je v odgovoru na čestitke svojih pristajev povdarjal uzroke, vsled katerih je bil prisiljen izstopiti iz liberalne stranke in izjavil, da bo njegova stranka nadaljevala ono politiko, katerej je sledila tudi v zvezi z liberalno stranko.

Govornik je povdarjal, da je bil primoran nastopiti samostojno, ker je hotel kontrolirati vladno vojaško politiko in ni hotel nositi odgovornosti za isto.

Položaj v vshodni Aziji.

CARIGRAD 1. Car se je v predvečerašnjem ministerskem svetu baje izrekel za ohranjenje mira.

TOKIJO 1. Japonska vlada ima jako težaven položaj nasproti javnemu mnenju, ki je odločno naklonjeno vojni z Rusijo. Vendar pa so kompetentni krogi uverjeni, da ne pride do vojne, ker je portarturska luka zamrzajena in ker niti Rusija niti Japonska niste dobro pripravljene za vojno.

LONDON 1. Na tukajšnjem japonskem poslanstvu se goji bojazen, da se položaj v vshodni Aziji kritično zasučje. Vsa kakor pa da se v kratkem pride do odločitve.

PORT-SAID 1. Reuterjeva pisarna javlja: Ruska transportna ladija »Kazan« je včeraj pasirala suezski prekop. Na brodu je 2000, v Port Artur namenjenih vojakov.

PETROGRAD 1. Časnik »Rus« trdi, da pogajanja med Rusijo in Japonom prijateljsko nadaljujejo. Vse vesti o ultimatumu Japonske da so popolnoma izmišljene. Res da je le to, da ste obe državi boojstrili vojno pripravljivost, ker obstoji možnost političnih zapletljivost in ker se na Japonskem z inozemskim denarjem tira strašna agitacija proti Rusiji. Ne le radi njenih interesov v vshodni Aziji, marveč tudi radi njenega ugleda kakor velesila mora Rusija ukreniti vse potrebno, da more mirno pričakovati dogodke.

Odstop avstro ogrskega poslanika pri Kvirinalu.

RIM 1. V dobro poučenih krogih se zatruje z vso gotovostjo, da v kratkem odstopi avstro ogrski poslanik pri Kvirinalu, Pasetti.

Macedonske reforme.

CARIGRAD 1. O včerajšnjem novoletnem obisku turškega ministra za vnanje stvari pri avstro-ogrskem poslaniku baronu Calice vršil se je pogovor le o nekaterih podrobnostih izvajanja reform. — Civilnemu agentu dvornemu svetniku Müllerju pridodelil se je konzul Rappaport in jeden konzularni aspirant.

Grozovit požar v Chicagu.

CHICAGO 1. O požaru v gledališču Iroquois rešilo se je razuo treh oseb vse občinstvo, ki je bilo v partarju. Od 300 oseb gledališkega občja našli so v oganju smrt le trije strojevodje, mnogo drugih pa je bilo opečenih. Med istimi ste prva plesalka Arabella Moor in krasna pevka Vjolja Maadonald.

CHICAGO 1. Gledališče izgleda od zunaj popolnoma nespremenjeno. Do sedaj

našteti je 690 mrtvih; pogreša se še 300 oseb. V gledališču je bilo 2000 oseb, od katerih 1740 na sedežih. Več izhodov bilo je zaprtih železnimi vrati. Osebe, ki so se hotele skozi te izhode rešiti, so zaman poskušale odpreti ali podreti vrata. Ker se vsled pomanjkanja potrebnih priprav ni moglo takoj pozvati ognjegasev, je preteklo precej časa predno so isti prišli na kraj nesreče. Vsled telefoničnega obvestila prihitelo je na pomoč 100 zdravnikov in 150 postrežnic. Neki duhovnik je umirajočim delil zadajo tolažbo. Kuharji in natakarji neke bližnje gostilne položili so lestvo na neko streho. Prvi kuhar je rešil 15 žensk, ki so poskale z nekega okna.

CHICAGO 1. Sinoči je bilo aretiranih 7 uslužbencev zgoralega gledališča Iroquois. Isti so obdolženi, da so sokrivi na nekem umoru, katerega je zakrivil neki Plunket. Istega so zaprli danes zjutraj še štirimi zbornimi peveci vred.

Mayor (župan) je izdal proglaš, ki prepoveduje običajno novoletno zvonjenje. Mayor je nadalje predlagal, naj bi se jutri v znak žalovanja zapre vse prodajalnice.

Velika tatvina na pošti v Rimu.

RIM 1. Danes po noči sta se v oddelek za pošne pakete utihotapila dva kakor poštna uslužbenca preoblečena moža ter sta odnesla za 150.000 frankov vrednostnih papirjev.

Revolucionarno gibanje v republiki Urugvaj.

LONDON 1. »Times« poročajo iz Montevidea: Vlada je ukrepla stroga vojaške odredbe, ker trdi, da se v notranjosti dežele pripravlja revolucionarno gibanje, kar pa ni resnično, marveč se je bati, da hoče vlada trati izzvalno politiko.

Glasovi z Goriškega.

VII.

Hvala vam, gospod urednik na uslugi, da ste dali prostora našim glasovom v cenjeni »Edinosti«. Dokler vam ne bodo ti glasovi zoprni, hočemo jih nadaljevati, kajti tvarine imam dovolj. V naših goriških listih smo imeli doslej samo jeden odmev — pod naslovom »Farizejstvo« v »Gorici«. »Glasovi« so provzročili, da je eden naših položil svoje telo na mehki divan, vzel pero v desno roko in napisal člančič »Farizejstvo« v trdni veri, da piše »Glasove z Goriškega« neki dobro znani mož na Goriškem, kateremu slednjemu je avktor vrgel na hrbet — brčkone ni imel pri roki primerne slovenske psovke — nemški pridevek »Kaučukman«. Ali ni to zelo duhovito, poleg tega, da je ta častni epitet, vzlet iz tujega slovarja — popolnoma zgrešil pravi naslov in da je zadel — nedolžnega!!

Imenitno pa je tudi, da so iskale in našle fine glavice vašega dopisnika celo v vrsti bivših slovenskih deželnih odbornikov. — Za dopisnika je to res velika čast, ker znači, da je bilo v »Glasovih« vendar zvočnih in dobrih glasov — da je bilo dobrega zrnja. Pregovor vsaj pravi, da ni najslabši sad, na katerega se spravljajo ose.

Jemljemo na znanje trditev, da so deželni odborniki v Istri še bolje plačani nego pa v Gorici. Nič nimamo proti temu, ker mi govorimo o Goriškem in ker iz dejstva, da so v drugih deželah tako in tako plačani nikakor še ne izhaja, da bi se na Goriškem ne smel oglašati oni, ki je, v primeri z drugimi, sramotno slabo plačan.

No, pustimo sedaj to in pogledjmo dalje, kaj se godi posebnega po deželi naši.

V Gorici, v našem glavnem mestu, najbolj cvete razkol med Slovenci. Koliko časa še bo trajal ta ples, tega ni mogoče prorokovati. Le toliko je gotovo, da ta razkol škoduje na razne strani ter da so začeli želiti tu in tam, da bi ga bilo kmalu konec, ali da bi se preprij vsaj ublažil.

Prvi poskus, da bi se uvedel nekak »modus vivendi« med brati v Gorici, jestoril

(čujte in strmite!) sam dr. Tuma.... Povabil je nekaj rojakov obeh strank na razgovor v »Čitalnico«. In došli so in se pogovarjali o društvenem življenju v mestu. »Soča« se je obregnila ob sklicatelja, druge stranke list je molčal, a »Slovenec« je objavil članek o spravi na Goriškem. Z gotovostjo smo pričakovali, da tudi »Edinost« izrazi svoje zadovoljstvo na tem, a motili smo se, kajti molčala je.

No, prav je storila: počaka naj, da se stvari razvijejo po svoje brez zunanega prilivanja.

(Pripomba uredništva: Tako je: uganili ste. Taki poskusi po tolikem razburjenju, ko se je nagromadilo toliko osebne animoznosti, tolikoga sovražstva, toliko netiva, ki je kakor smodnik v sodčeku — so poskusi, kakoršnega se je lotil dr. Tuma sila občutljiva in rahla rastlinca. — Dotaknivi se je, si jo hotel morda podpreti, a jej v resni škoduje. Posebno uči skušnja, da prezgodnje diskuzije po časopisju navadno prej škodujejo nego koristijo. Novinarju, ki je neprestano v oganju, se rado dogaja, da je zadel na občutljivo stran, čeprav ni hotel tega.)

Tudi po deželi se čujejo glasovi vedno bolj pogostoma za kako pomirjenje in ne (to se umaje) za kapitulacijo.

Na vipavskem n. pr. so ustanovili v zadnjih letih več gospodarskih, kmetijskih društev, večinoma z imenom vinarsko-sadjarjskih društev. Vsak razsodni človek ve, da taka društva nimajo namena, da bi uganjala politike, sejala razpor med narodom, ampak v namen jim je povspesevanje kmetijstva, posebno vinarstva in sadjarstva. Vipaveci kažejo, da imajo sniela in razuma dovolj za taka društva ter da žele napredka v gospodarstvu. Na tem polju, ki je pač nevtralnno, ki ne pozna strankarstva, se lahko propagira složnost med brati, ki se pripravajo za druge, a na svoj račun.

Zvano je pač, da mlada kmetijska društva po Vipavskem delujejo z neko čilostjo ki obeta obilega vspeha. Koga ni razveselila razstava v Kasovljah pod Brjami in druga v Prvačini?

Z obema razstavama je bil združen tudi javen kmetijski shod. Oba sta se sponesla vrlo lepo, če tudi je hotel na prvem že motiti znani župnik iz-pod Čavna, a (hvala Bogu!) povsem brevspešno.

Na teh shodih se je rodila misel o ustanovitvi vinarske zadrage za Goriško. Ni se gledalo na politično strankarstvo, ampak v složnosti na gospodarskem polju naj bi delovali vsi, ki so blage volje in ki imajo poštene namene z narodom našim. Pravila vinarske zadrage s sedežem v Gorici so že potrjene, a zadruga še ni pričela svojega blagodejnega delovanja. Morda jo je zadržala nenavadno slaba letina, posebno na Vipavskem, kjer niso pridelali vina niti za domačo potrebo.

Upamo, da bo druga trgategv boljša ter da bo imela nova zadruga dovolj polja, na katerem bo delovati v blagor našega naroda po vinorodnih krajih! Resnično trdim, da naš vinogradnik je vredn boljših časov, in do teh naj mu pomorejo ostala gospodarska društva!

Na posvetovanju med društveniki posamičnih gospodarskih društev se je izražala želja, da bi bilo prav in potrebno, ako bi priredili nekaj shodov v širšem krogu.

In vedno Koerber!

Nulla dies sine linea! Ni ga dneva, ki bi nam ne prinesel kakega — poslanega interpretu in pojašnjevalca Koerberjevih namerov. Seveda vedno za rabo in potrebo — dra Koerberja. Eno mora že pripoznati prijatelj in neprijatelj tej avstrijski ekseelenci: nepresežen, fenomenalno vztrajen je v svoji trdni veri, da s svojo lepo besedo res doseže, da oni, katerim je on najintimnejši neprijatelj, ne poznajo ne njega, ne njegovih namerov. Če bi ne bilo tako, zdelo bi se nam ne-

možno, pa bi branitelji Koerberjevi mogli prihajati dan na dan, da nam z najnedolžnejšimi obraz, pojašnjujejo Koerberjevo naklonjenost do Slovanov.

Tudi oficijozna »Montagsrevue« — že ime pravi torej, da ta list ob ponedeljkih opravlja svojo službo — je prišla na vrsto, da podkreplja slovesno zatrđilo, da dr. Koerber ni nasprotnik Čehov. Vsaka številka uradne »Wiener Zeitung« da prinaša dokaze, da tako očitaje ni opravičeno. Vsporedno z vsakim imenovanjem katerega nemškega uradnika da se izvršuje tudi imenovanje »vsaj« enega češkega uradnika, in če je odlikovan kakov Nemec, je odlikovan gotovo tudi kakov Čeh. Tisti »vsaj« je vreden svoj groš. Dr. Koerber daje češki večini »vsaj« toliko, kolikor nemški manjšini! Ni-li to prav divna pravičnost? In ker tu pa tam tudi kakemu Čehu preskrbuje kakov zaslužni — zaslužni ali pa tudi nezaslužni — križec, nimajo Čehi nikake pravice tožiti, da se jim zane-marjajo kulturne potrebe. Zavoljo odlikovanja katerega Čeha naj bi Čehi pozabili, da jim dr. Koerber noče ali ne more preskrbeti druge — češke univerze!!

Koerberjevi oficijozni menda ne slutijo, v kaki nevarnosti so: skoro jih svet ne bo mogel več smatrati — resnimi!

Trgovinsko razmerje med Avstro-Ogrsko in Italijo.

Z večerajšnjim dnem je potekla trgovinska pogodba med Avstro-Ogrsko in Italijo. Tedne že so trajala pogajanja med avstrijskimi in ogrskimi odposlanci na eni in italijanskimi na drugi strani, da z dnem 1. januarja ne bi prenehali trgovski odnošaji med obema državama. In še le dne 30. decembra, takorekoč ob 12. uri, je prišla iz Rima vest, da so pogajanja imela vsaj ta vseh, da je sedanja pogodba podaljšana za dobo 6 mesecev. Največe težave je povzročala glasovita klavzula. No, glede te so se gospodje sporazumeli, da ostane v veljavi le en mesec. Ali tudi ta doba bo zadoščala, da smemo trditi, da račun za doseženi provizorij bodo morali poplačati zopet naši vinogradniki. V tem mesecu sme Italija uvoziti v Avstrijo (po stari carini le 3 glid. in 20 avč. v zlatu) 200.000 hektolitrov.

Italijan-ko novinstvo je zadovoljno s tem vseh. Ima tudi vzroka za to. Že te dni je bil v Trstu in na Reki silen naval z italijanskim vinom in ni dvomiti, da Italijani tako temeljito izkoristijo dovoljeni jim rok, da izvozijo še vse do zadnjega onih 200.000 hektolitrov. To poplavo pa bo izdatno občutila naša domača produkcija vina.

Važen socialističen glas o razmerju Italijanov do Slovanov in Nemcev.

Revija »Il Socialismo«, ki jo izdaje v Rimu znani voditelj jedne dveh socialističkih struj v Italiji, Enrico Ferri, prinaša članek pod naslovom »Pericolo tedesco o pericolo slavo«. Kakor je razvidno torej že iz naslova, bavi se avktor — Bruno Franchi — z aktuvelnim vprašanjem, od katere strani proti Italijanom nevarnost: ali od Nemcev, ali od Slovanov? Izvajanja v »Socialismo« pridobiva za nas na interesu po dejstvu, da imamo tu posla s polemiko med dvema socialističkima glasiloma. »Il Socialismo« odgovarja namreč na neki članek v listu »Avanti«, ki je trdil, da so Slovanii nevarnejši Italijanom, nego-li Nemci. Bruno Franchi je drugačnega mnenja.

On pravi, da za narod italijanski ni slovenske nevarnosti. Marveč morejo Slovani — ako bi prišli v neposredno dotiko z zapadno civilizacijo in svobodo — postati nevarni za evropsko reakcijo. Pač pa obstoji — trdi Bruno Franchi — konkretna nemška nevarnost. Ta je: v razviti nemški industriji, v energiji in v nasilnosti s pomočjo kapitala in trgovinske ekspanzivnosti, s pomočjo državne politike nemške — in to na vsej vshodni meji Italije od Alp in ob Adriji.

Slovenska nevarnost za kulturo in socialni razvoj Italije je torej — po mnenju Franchi-ja — le namišljena, dočim je nemška nevarnost določena v svojih oblikah in bolj homogena v svojih sestavah, bolj pre-ekrbljena s političnimi in gospodarskimi sredstvi, ki posezajo v italijansko življenje celo preko meje v notranjost Italije. Franchi meni torej, da tu ni kaj izbirati, proti komu naj Italijani naperijo svoje energije! Tu pa sledi v članku Franchijem imenitna moralna pljuska istrskim Italijanom, katerim očita kam-

panistično omejenost, zlorabljanje plemeni-te narodne ideje (Čujte, avstrijski socialisti: to stoji v reviji, ki jo izdaje jeden Ferri!) Franchi jim očita, da so odklonili opravičeno zahtevo dra. Laginje, naj italijanska večina v dežel-nem zboru istrskem dade Slovanom iste garancije v pomirjeaje, kakor jih je hrvatska večina v deželnem zboru dalmatinskem nudila Italijanom!

Dalje izvaja Franchi, da pangermauski element v Avstriji in v Nemčiji nima nikakega sorodstva s čudovitim socialno-demokratičnim gibanjem; ampak je ves napojen junkerskim duhom, ki je brutalen in nasilen v formi, gospodarski osvojevalen v bitstvu. Franchi konstatuje, da je Nemštvo v zaslo-mbo turškemu gospodstvu. Cesar Viljelm — ta pripoznani voditelj pangermanskega gibanja — je velik prijatelj sultanov radi — nemške industrije.

Neka nemška publikacija je bila te dni tako neprevidna, da je cesarja Viljelma pro-glasila naslednikom — cesarja Frana Josipa. To je bil sicer ballen d'essai, ali simpto-matičen vendar za razpoloženje duhov in znak nemškega gibanja gravitujočega na jug!!

Franchi zaključuje, da je invazija Nemcev na jugu sistematična. Nemci so brutalni, ker se zavedajo svoje moči in svoje metodike. Interes neodrešenih Italijanov — pravi — je v zvezi z interesom civilizacije in socialnega in gospodarskega razvoja v Italiji. Oba ta interesa pa sta v zvezi s splošnimi interesi miru in Italijani v Italiji in zunaj Italije naj bodo v dobrih razmerah s Slovani. Italijani in Slovani morejo na tem vse pridobiti in nič izgubiti. Sporazumljenje med obojnima naj odklanja pangermansko invazijo. Slovensko gibanje bi postalo še le potem nevarno tudi za Italijane, ako bi bili Slovani siljeni (in bodo siljeni, ako ne pride do sporazumljenja z Italijani) iskati pomoči jedino le v Rusiji. Tako sporazumljenje bi vzdrževalo ravnotežje med dvema velikima silama: nemško in slovensko. Če bi prevladala ena teh sil, prišlo bi do velikih konflagracij.

S tem nazorom zaključuje Franchi svoja izvajanja. Če je že to, kar izvaja, zanimivo, važno, vredno razmišljanja, pak je za nas še posebna važnost, da je vse to čitati v reviji, ki jo izdaja jeden Enrico Ferri! Tudi tržaškimi socialistom bi bilo priporočati naj-topleje, naj pazno prečtajo prvi članek v 21. številki Ferrijave revije »Il Socialismo« od 25. decembra 1903.

Dnevne novice.

Imenovanje v finančni stroki. Predsedništvo finančne direkcije za Primorje je imenovalo davčnimi adjuanti davčne praktikante Petra Blessicha, Antona Ceriani-ja, Rudolfa Socolcha, Milana Hočevarja in Ivana Rosso.

Dr. Josip Vošnjak, ta veteran med političnimi prvobornitelji Slovencev in tudi slovenski pisatelj, praznoval bo dne 4. januarja t. l. v Slovenski Bistrici na Spodajem Štajarskem svojo sedemdesetletnico. Dobri Bog naj ohrani jubilarja pri čvrstem zdravju do one skrajne meje, ki je sploh usojena človeškemu življenju!

Novemu deželnemu glavarju istrskemu, Ludoviku Riziju, županu puljskemu, so občinski uradniki puljski priredili banket in mu izročili diplomo s sliko slavljenačev. Na banketu je znani dr. Glezer slavil Rizijeve zasluge za mesto puljsko. Ne vemo pa, da-li je govornik navel tudi vsa tista svojstva, ki posebno kvalifikujejo dra. Rizija za novo podeljeno mu dostojanstvo — deželnega glavarja za Istrc? Bog ve in pa ekselencja Koerber, da-li sta med temi svojstvi tudi temeljito poznanje jezika večine prebivalstva v deželi in še temeljiteja mrznja novega deželnega glavarja do narodnosti te večine?!

Labinj in »Uskoki«. V Labinju (v Istri) so si sezidali novo mestno hišo in so sklenili, da na tej prirede spominsko ploščo z napisom: »Dne 20. januarja 1899. je branil bdeči Labinj svojo civilizacijo pred uskoškim barbarstvom«. Okrajno glavarstvo v Pazinu je prepovedalo ta napis in občina je rekurirala, dokler ni dospela na upravno sodišče, ki je dne 30. decembra razpravljalo o tej labinjski... recimo plošči. Zastopnik vlade je branil prepoved in je povdarjal, da ost onega napisa je naperjena proti Hrvatom, ker zgodovina pravi, da so bili Uskoki slo-vanski požigalec in pomorski roparji. Oai

napis da je torej nevaren za mir, ker bi mogel poojstriti nasprotstva med Italijani in Hrvati. Upravno sodišče je razveljavilo prepoved z motivacijo, da Uskoki niso nikaka narodnost v Avstriji, da torej ni možno šču-vati proti njim.

Razsodbo upravnega sodišča treba spoštovati in hočemo reči svojo le o sklepu Labinjec samem: tako izzivanje je sicer blazno, ali — žal — v tej blaznosti je metoda!

Silvestrov večer »Tržaškega Sokola«. Naš vrli »Sokol« ni prevaril onih — in prišlo jih je, da je bila dvorana v hotelu »Evropa« natlačeno polna —, ki so se odzvali njegovemu pozivu, naj pridejo, da si oslade vsaj zadnje urice toli grenkega leta 1903. in da v bratski slogi, roka v roki, v ljubezni in veselju pozdravijo novega — neznanca. No, če smemo v razpoloženju, v katerem so udeleženci »Sokolovega« »Silvestro-vega večera« pozdravili prihod novega leta, videti ugoden »omen«, potem se smemo že nadejati, da naz leto 1904. vendar vsaj nekoliko odškoduje za vse nade, v katerih nas je ravnokar minolo leto — prevarilo.

»Sokol« je izbral za ta večer kar naj-primernejši program. Postavil je v kontribu-cijo: vsikdar mobilizirano »Slov. pevsko društvo«, igralce našega »Dramatičnega dru-štva«, vojaško godbo, »profesorja s svetovne klinične kirurgije« (to je bila senzacija večera), ki je operiral razne ljudi s po-močjo Röntgenovih žarkov in uprav fenome-nalnimi vseh, ter sledajič — last not least — svojo lastnega starosta. In res je bilo, kakor veli ta Sekspirjev vzklik: Starosta je bil zadnji na vrsti na oficijelnem programu, ali bil je vendar le — prvi!

»Slovensko pevsko društvo« je pevalo — pod vodstvom pevovodje Srečka Bartela — divno — kakor vsikdar. Izlasti je ustreglo s kitico narodnih pesmi. S prizorom iz »Črne grabna« v »Rokovnjačih« pa je kar elektrizovalo občinstvo. O solistinji — gos-pici Mimici Kobalovi — se nam je zdelo, kakor da nam je še le ta večer razkrila vse svoje bogatstvo, ki je nosi v svojem grlu. Morda nas je zavajalo nekoliko tudi izborna razpoloženje »Silvestrovega večera«, ali nam se je zdelo, da je nismo še čuli tako peti. »Dramatično društvo« je poslalo na oder svoje dobre moči. To smo videli na uprizoritvi burke »Šest tednov po poroki«. G.a Štular in g. Jaka Štoka sta res stavila na pozornico resnično življenje in marsikdo si je gotovo mislil: taki smo! In ravno zato, ker so videli — sebe, so se smijali od area vsi.

Ko pa je sloveči operater vršil svoje operacije, ni moglo občinstvo priti iz smeha. Videti bi ga hoteli, ki bi bil mogel ohraniti resno lice! Gospod profesor je operiral razne pacijente. In kako je to škripalo, ko je rezal in žagal kosti! Enemu je vzel slamo iz glave, drugemu je povlekel ne vemo koliko metrov dolgo trakuljo iz — zoba. Staremu invalidu je jemal krogelj iz noge. Potem je ope-riral nekega magistratovca, ki je imel 25.000 Slovencev na želodec. Zadnji bolnik pa je bil najimenitnejši, bil je ekselencja — Koerber. Tožil je, da ga nekaj tišči v želodec. Profes-or ga je preiskal s pomočjo Röntgenovih žarkov, in je spoznal na mah, da treba tu težke operacije. In ta operacija je prinesla za tržaške Slovence slovesno razkritje — izve-deli so, zakaj nimajo še šole, ker — jo je imel dr. Koerber — na želodec! Občinstvo je udarilo v bučen smeh, ko je gospod profesor visoko dvignil pravo pravcato hišo, vzeto iz ministrovega želodeca z napisom. »Slovenska šola v Trstu«. To vam je bil vihar, veselost in aplavza, ki pa je še narastel, ko je »profesor« zaupno povedal, da je videl v ministrovem želodecu še drugo ali manjo hišo, katero pa mu je pustil notri, ker bila je — italijanska univerza...

Izborna ideja je bila to našega — Jaka Štoke brez katerega si že niti misliti ne moremo »Silvestrovega večera«. Mi mu mo-ramo zares čestitati z željo, da nam ostane zvest »operater« tudi v bodočem »Narodnem domu«. Pa priznati mu moramo tudi to, da si je znal izbrati »pacijente«, ki so naravnost izborno igrali svoje vloge.

12. ura se je bližala, manjkalo je le še nekoliko minut, vojaška godba je začela svirati veselo koračnico, in ob zvoneh akor dil glasbe je bilo tu — leto 1904. V tem trenutku ne more nikdo pritajevati nekega vzemirjenja. V tem bipu je ustal starosta »Trž. Sokola«, brat dr. Otokar Rybář,

ki je obgovoril občinstvo v divnem govoru, katerega priobčimo jutri.

Ko je starosta dr. Rybář zaključil z jako efektno apostrofo, zavriškalo je — v pravem pomenu te besede — vse občinstvo. Vse se je dvignilo, vse je trkalo s polno čašo, prijatelj je segal prijatelju v roko, ljudje so si čestitali vse križem — saj je bila zbrana družina samih prijateljev in prijateljic, bratov in sestra.

Potem je trajala lepa zabava dalje ob pevanju in poskočnih zvokih glasbe. Kako dolgo — tega vam ne moremo povedati.

Kdo bo župan občini dekanski? — Vseled prerane smrti nepozabnega župana Pavliča navstaja občinskemu zastopu dolžnost, da si izvoli načelnika. Kakor čujemo, se bo volitev vršila dne 9. januarja. Istega dne se bo vršilo tudi žrebanje med tremi na-mestniki, ki so dobili na občinskih volitvah po jednako glasov. Tako mora določiti žreb, kateri stopi v odbor namesto pokojnega Pavliča. Mi se obračamo do členov občinskega odbora z nujno prošnjo in toplim apelom, naj o volitvi župana puste na strani vse osebne ozire in vodi naj jih jedino ta misel, da pride na čelo občini pravi mož. Mi no-čemo pripovedovati gg. odbornikom, kolike važ-nosti je to, da taki občini in važni občini, ka-koršna je dekanska, načeljuje mož, ki bo dorasel svoji nalogi v vsakem pogledu. Za tako mesto ne zadošča samo poštenje, ampak treba tudi veščnosti in občinskem gospodarstvu in energije, treba jeklenosti, ki zna kljubovati tudi viharjem od — sovražne strani! A posebno ne smemo pozabiti na po-trebo popolne nezavisnosti v vsakem pogledu. Mi nočemo usiljevati nikogar, ker zaupamo popolnoma razsodnosti gg. odbornikov. Le svoje mnenja bi želeli povedati, da ima prvi svetovalec v občinskem zastopu, gosp. Josip Piciga, vse označene lastnosti. Kolikor mi poznamo moža, smo uverjeni, da bi on uzorno in nepristransko vodil gospodarstvo občine. Mi smo uverjeni o njem, da bo znal čuvati in povzdigniti ugled dekanske občine in da bi z njim dobili vrednega naslednika pokoj-nemu nepozabnemu Pavliču.

Iz dekanske županije nam pišejo: Z ozirom na prerano smrt našega uzornega župana in slovenskega rodoljuba, pokojnega Pavliča, pripomniti bi še bilo, da je g. Karol Šiškovič, predno je naša slovenska zemlja zagnila moža poštenjaka, spregovoril ob odprtem grobu ta-le besede: Dragi Ivane! Bil si uzor-sin svojemu očetu, poleg čegar smrtnih ostankov boš počival in snival večni sen. Bil si uzor-soprog in vzgleden očem svojim peterim drobnim otročičem. A sled-njič si bil tudi uzor-župan naši širni občini. Ali previdnost božja je hotela, da si nam odvzet predčasno; zato ne plaka za teboj samo v solze utopljena vdova in petero otročičev, ampak plakamo vsi: občinarji, znanci, in plakam tudi jaz tvoj zvesti prijatelj. V trenutku, ko se nam je ločiti od tebe za vedno, prosimo te, izprosi nam od Vse-večnega milejo bodočnost! Tvoj spomin ostane blagoslovljen med nami. Počivaj v miru v ljubljeni zemlji slovenski!

Bo, ali ne bo? Neki čmerikovi Slo-venec nam piše: Dan na dan čitamo v raznih listih o pripravah, ki se vrše za bo-dočji vojni, ki se imati vršiti; ena med Ru-sijo in Japonsko, druga pa med Rusijo in Avstrijo na eni in Turčijo na drugi strani. Iz pisave vseh mogočih listov in lističev zveni — vojna. Vojna mora biti, pravijo listi danes. Vojna mora biti, ker Rusija to zahteva, so pisali listi včeraj! Vojna mora biti — ker Japonska tako hoče — pisali bodo listi jutri. Ko si je navaden človek že vstvaril svoj bojni načrt in je že naprej iz-računal, kedo mora dobiti in kedo zgubiti — tedaj prihajajo zopet listi in pišejo: »Vojne ne bo, ker Turčija privoljuje v vse stavljene jej pogoje! Vojne ne bo, ker Rusija ne želi vojne! Vojne ne bo, ker si Japonska ne upa napasti Rusije!«

Ta komedija se ponavlja sleherni dan a razširjevalci te komedije so v prvi vrsti židovski kapitalisti, kateri ne morejo groma-diti milijonov, ako ne ribarijo po — človeški krvi! — To je, ako ni vojne, jo židje vstvarjajo, pa bilo tudi samo na — pa-pirju!

Mene pa dela že nervoznega to menja-vanje od dneva do dneva na obzorju — spekulativnega časopisja. Jaz bi hotel enkrat čuti od kompetentne strani: bo ali ne bo vojna?!

Koprška čitalnica praznuje danes svojo 25-letnico, a praznuje jo v — Dekanih!!

Tako nam poročajo iz okolice koperske in se — jeze! Ogorčeni so v prvič za to, da se je vse priredilo tako na tihem, kakor v strahu, potem pa zato, da gospoda beže iz Kopra v Dekani in da so na slavnost povabili samo častito duhovščino in cenjeno učiteljstvo. Kaj naj zahtevamo — vsklika naš dopisnik — od preprostega naroda, ako se inteligenca tako vede?! Dopisnik je pripravljena uvaževati, da se naša inteligenca v Kopru sestavlja večinoma iz c. kr. ljudi. Ali temu nasproti postavlja on dejstvo, da se c. kr. uradniki italijanske in nemške narodnosti udeležujejo vseh in tudi hrupnih demonstracij. Če se bomo vedno bali, bomo — vedno tepeni.

Tako zaključuje naš dopisnik. Mi pa ne moremo drugače, nego da tudi izrazimo svoje zažujenje na tem, da se je takov, ozirom na razmere na Koprski precej važen dogodek skrival tudi pred slovenskim časopisjem.

Zgradba hotela »Union« v Ljubljani je zagotovljena. Gradbena dela se prično v aprilu t. l.

Prešernov spomenik. »Laib. Zeitg.« poroča, da je izvedela, da bo ta spomenik stal pred justično palačo. V tem slučaju pride cesarjev spomenik v »Zvezdo«.

Nemški šovinizem na Kranjskem. V Jesenicah na Gorenjskem imajo železniško postajo, a tej postaji načeluje neki Wesner. Da-li je mož poseben železniški strokovnjak, ni znano; znano pa je, da se odlikuje z nemško strastjo. Kaj drugoga nego grda strast je, ako ta mož na slovenski zemlji prepoveduje železniškim uslužbencem slovenski govoriti in jim grozi s kaznimi, ako se ne bi pokorili tej njegovi — da govorimo naravnost — impertinentni prepovedi? Tudi uloga agenta igra za nemškutarske trgovine v Ljubljani in naroča za svoje uradnike Südmarekine koledarje. A Jesenice leže menda ob Rudolfovi železnici, ki je v državni upravi; gospod Wiesner je torej državni uradnik. Odkar nas oblagodarja Koerberjev zistem, so menda ravno državni uradniki prevzeli nalogo prvačenju v nemškem šovinizmu. Izlasti vidimo to na Štajarskem in Koroškem. Pa tudi v Trstu bi lahko pokazali na izvestne oblasti v Trstu, kamor so bili izvestni uradniki premeščeni za kazni radi nemškonzacionalnega rogoviljenja... in ki na tej tržaški oblasti uživajo prednost pred drugimi mirnimi in treznimi uradniki in — avanzirajo. Sapienti pauca.

Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev bo imela letošnjo glavno skupščino v Postojni o Binkoštih.

Železniška zveza med Gorico in Ljubljano. Mi smo bili že omenili, da prično prihodno pomlad trasirati železnico, ki ima spojiti Gorico z Ljubljano preko vipavske doline. Tako dobimo skoro dve novi zvezi med Gorico in Ljubljano: eno po soški, drugo po vipavski dolini.

Deželne doklade na Goriškem. Cesar je odobril sklep deželnega odbora goriškega za pobiranje deželnih dokladov za l. 1904.

Občinske volitve na Koroškem. Dalje so Slovenci častno zmagali v Selah. Dobili so III. in II. razred v svoje roke. V Obločju in Zabnici so pa ostali v manjšini, toda zmage tudi niso pričakovali radi neugodnih razmer v tej občini. Iskrenim obžalovanjem pa jemljemo na znanje vest, da so Slovenci propadli tudi v Rožeku. Odvetnik dr. Brejce v Celovcu daje brezplačno strankam pojasnila o občinskem volilnem redu, o reklamacijskem postopanju, pritožbah itd. Na koroških Slovenecih je, da se pr. dno poslužujejo te prilike, ki jim jo nudi požrtvovalni odvetnik.

Jutri k sv. Ivanu na veselico svetojakobške godbe. Sviral bo popoln društveni orkester in peval bo zbor bratovščine sv. Cirila in Metodija. To je prvi oficijelni nastop tega društva. Zato je pričakovati velike udeležbe.

Peustrojenje telefonske centrale. C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo nam javlja:

Ker lokalni telefonski centrali nikakor ni mogoče več vsprejemati novih naročnikov, mora se dotlej, dokler se ne proda prometni novi centralni priključnik, zaustaviti vsprejemanje nadaljnjih naročnikov v tržaškem mestnem telefonskem omrežju.

Eventuelna nova oglasila se bodo za znamenovala ter se dotične nove proge svoječasno odpró čim bodo tehnične razmere tržaške telefonske naprave to dopuščale.

Peustrojenje centrale vrši se po centralnem baterijskem sistemu z zarničnim signaliziranjem, kateri sistem nudi, v primeri se

sedanjim, znatno zboljšanje tako glede avtomatičnega klicanja se strani naročnika, kakor tudi glede neprimeroma boljše in bolj gotove postrežbe se strani centrale.

Ob enem se tačasni telefonski naročniki obveščajo, da zahteva novi sistem premenitev vseh aparatov, nashajajočih se na telefonskih naročniških postajah ter da se z dotičnim delom prične prihodnje dni.

O tem se novi aparat definitivno namesti na prostor starega dočim se poslednjega pusti provizorično, do otvoritve nove centrale poleg novega aparata.

Glede časa in okoliščin prehoda od jednega sistema do drugega bo občinstvo obveščeno pravočasno.

Društvo »Zvezda« bo imelo svoj peti občini zbor v nedeljo 3. januarja 1904 na Dunaju v dvorani »Zum Regensburgerhof«, I., Sonnenfelagasse 2. Začetek ob petih popoldne.

Daevni red: Nagovor g. predsednika, poročila gg. tajnika, blagajnika, pregledovalcev, volitve, slučajnosti.

Občnemu zboru bo sledila društvena zabava z nastopnim vspeedom:

1. A. Hajdrih: »Mladini«, moški zbor.
2. P. H. Sattner: »Na planine«, moški zbor.
3. Prizor iz »Ravčka Andrejčka«, predstavlja g. Janša.
4. K. Mašek: »Pri zibelci«, četverospjev.
5. I. Tomaževič: »V krčmi«, moški zbor.
6. F. S. Vilhar: »Slovenec i Hrvat«, moški zbor.

Čudno novoletno darilo. Včeraj popoldne je bil prišel na zdravniško postajo 29 letni ogljar Ivan Mosega iz ulice Madonaina št. 38. ter dejal, pomolivši zdravniku pod nos svojo glavo: »Glejte, gospod zdravnik, kaj sem jaz dobil za novo leto!« Zdravnik, ki je bil radoveden, je pogledal ter na pokazani mu glavi našel precejšnjo krvavečo rano.

»Kdo vam je pa poklonil to darilo?« vprašal je zdravnik ogljarja. A ta mu je dejal:

»Kaj bi morda tudi vi radi dobili kaj takega? O ne, tega vam pa ne pove, kdo da deli taka darilac.«

Ker pa zdravniku ni bilo mnogo na tem, da bi zvedel, kje se dobivajo ona darila, je ogljarju obvezal glavo, ne da bi ga dalje izpraševal.

Ljubezen! Oh, to vam je prava nesreča! Ta vrsg, kateremu pravijo ljubezen je hujši, nego vse egiptovske šibe skupaj. Koliko ljudi je že ljubezen pripravila ob življenje, da niti ne govorimo o onih, ki jih je spravila ob pamet. Posebno je pa vrsg ljubeznijo, če ona predolgo traja, ali pa v slučaju da se vgnezdila v dve srci in sicer v vsakega pol.

Ljubezen je bila zlezla — razdeljena na dve polovici — pol v srce 33 letnega kurjača Frana Bezeka in pol v srce Katarine Bartoli. A to poslednje srce mora biti ali pretesno, ali preobrabljeno, ali prestaro ali je bilo v njemu že kaj drugega, ali... Bog si vedi kaj, dejstvo je to, da mora to srce imeti kako napako, ker tiste pol ljubezni, ki je bilo zlezlo vanje, je je kmalu zapustilo ter prilezlo iz njega. Ker je bilo pa zunaj — posebno te dni — premraz, je tiste pol ljubezni zlezlo v srce Frana Bezeka ter je vbogemu kurjaču, z ono drugo polovico ljubezni, ki je bilo že prej v njemu, zakurilo v srce tak ogenj, da se je revežu prismodila pamet. Po tem nesrečnem požaru je pa revež začel uganjati vsakovrstne neumnosti. Mej dragimi neumnostmi je napravil tudi to, da je dejal Katarini, da, ako ne bo ona sama naredila prostora v svojem srce za one pol ljubezni, ki jej je bilo prilezlo iz srca, jej bo on z nožem izdolbel v srce potrební prostor.

Katarina je pa poklicala redarje, kateri so dejali Frana pod ključ v ulico Tigor, kjer mu bo prismojena pamet lahko zopet ozdravila.

Nesrečno novo leto sta imela 40-letni težak Ivan Babola iz Grete št. 23. in 60-l. kočijaž Peter Tantin iz ulice Industria št. 2. Prvi se je na delu pobil v desno lice a drugi je, skočivši s kočije padel, ter si rasil levo koleno. Oba sta dobila potrebno zdravniško pomoč na zdravniški postaji.

Še nesrečnejše novo leto ste pa imele 44letna Uršula Strnad iz Grete št. 21. in 54letna Frančiška Geje iz ulice Scussa št. 24. Obe ste si že ob 8. uri zjutraj zlomili levo roko za pestjo.

Tudi te dve ste dobile na omenjeni postaji potrebno zdravniško pomoč.

V pijanosti sta praznovala novo leto 74 letni Anton Sever, kateri je bil tako pijan, da se je v ulici Chiozza vrnil na tla, od kjer so ga vzdignili redarji ter ga nesli na redarstveni inšpektorat v imenovanj ulici in 23 letni vojak (desetaik) Ivan K., kate-rega je radi njegove pijanosti neki izvoščik podrl na javnej ulici. Tudi tega so morali redarji vzdigniti od tal. Spremili so ga na glavni inšpektorat. Od tu so pa poklicali zdravnika se zdravniške postaje, kateri je konstatoval, da je K. dobil o padcu precejšnjo rano na glavo.

Tudi za prvega, namreč za Severja, ki se je bil tudi pobil na glavo, so poklicali zdravnika se zdravniške postaje.

Dokazano je, da so v obče priljubljene in povsod razširjene kapljice sv. Marka iz mestne lekarne v Zagrebu Markov trg, najpotrebnejše sredstvo v vsaki hiši ter prva pomoč vsakemu bolniku, kakor tudi obvarujejo zdrave ljudi pred neznanimi boleznimi. Opozarjamo gg. čitatelje na današnji oglas mestne lekarne v Zagrebu, Markov trg št. 44.

Trgovina.

Včerašnja borzna in tržna poročila manjkajo radi praznika.

Trgovina se zaklanimi praščil.

Včeraj je bilo pripeljanih na trg 10 prešičev, ki so se prodali po kron 1.20 za 100 klgr.

Ker se niemo dobili popolne statistike o trgovini se zaklanimi praščil v letu 1903, probčimo isto v enaj prihodnjih številka, a za danes omenjamo samo, da je bilo v preteklem letu pripeljanih na tržaški trg 11.680 glav.

TOVARNA POHIŠTVA Rafael Italia

Velikansko skladišče in razstava pohištva in tapetarij

TRST
ulica Malcanton št. 1.
po zelo nizkih cenah.

Andemo de Franz.

V dobroznani gostilni »Andemo de Franz« v ulici Geppa št. 16.

se toči:

fino vipavsko belo	po 40 nvč.
za ta dom	36 »
istrski teran I. vrste	36 »
za na dom	32 »
nađ 10 litrov	28 »
dalmatinsko I. vrste	36 »
za na dom	32 »
nađ 10 litrov	28 »

Priporoča se krčmarjem in trgovcem za prodajo na debelo, slavnemu občinstvu pa za mnogobrojni obisk. Na razpolago so vedno topla in mrzla jedila. Krčma je odprta veak večer do polnoči.

Udani
Josip Furlan,
krčmar.

Tovarna pohištva
Aleksander Levi Minzi
ulica Tesa št. 52. A.
(v lastni hiši.)
ZALOGA:
Piazza Rosario (šolsko poslopje).
Cene, da se ni batí nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.
Ilustrovan cenik brezplačno in franko.

Svoji k svojim!
ZALOGA
pohištva
dobro poznano
tovarne mizarske zadruge v Gorici (Solkan)
vpisane zadruge z omejenim poroštvom
prej Anton Černigoj
Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.
Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidnost zajamčena, kajti les se osušil v to nalašč pripravljeneh prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udobne, moderní sestav. Konkurenčne cene.
Album pohištva brezplačno

Hermangild Trocca

Barriera vecchia št. 8
ima veliko zalogo

mrtvaških predmetov
za otroke in odrasčene.

Venci

od porcelana in biserov vezanih z medeno žico, od umetnih cvetlic s trakovi in napisli.

Slike na porcelanastih ploščah za spomenike.
Najnižje konkurenčne cene.

GORIŠKA LJUDSKA POSOJILNICA

vpisana zadruga z neomejenim jamstvom v Gorici

Gospoka ulica hšt. 7., I. nadstr.
v lastni hiši.

Hranilne vloge sprejemajo se od vsacega če tudi ni član društva in se obrestujejo po 4½%, ne da bi se odbijal rentni davek.

Posojila dajejo se samo članom in sicer na menjice po 6% in na vknjižbe po 5½%.
Uraduje vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje hran. vlog leta 1902. Kron 1,479,006
Poštno-bran. račun št. 837.315.

Zdravje je največje bogatstvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nedosegljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranjo in zunanjo rabo. Posebno odstranjujejo trganje po kosteh, nogah in rokah ter ozdravijo vsak glavobol. Delujejo blagodejno pri boleznih v želodu, ublažujejo katar, umirujejo blevanje in lajšajo nadubo. Pospešujejo prebavljanje, čistijo kri in čreva. Odvajajo velike in male gliste in vse bolezni provzročene od glist. Delujejo izvrstno proti hripavosti, zdravijo vse bolezni na jetrah. »koliko« in trganje v želodu. Odstranjuje vsake mrzlice in vse bolezni izviraajoče iz mrzlice. Najbolje sredstvo vsoti maternici in madronu. Te kapljice ne smejo manjkati v nobeni mestni in kmečki hiši.

Dobiva se samo v mestni lekarni v Zagrebu. Naročila naj se naslovlja: **Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg 44.**, v bližini cerkve sv. Marka. Denar naj se pošilja naprej, drugače se pošlje po povzetju. Manje kot jeden ducat (12 steklenic) se ne pošilja. Cena je sledeča franko na vsako pošto: 12 steklenic K 4.—, 24 steklenic K 8.—, 36 steklenic K 11.—, 84 steklenic K 14.60, 60 steklenic K 17.—.

Na razpolago je tisoče in tisoče priznalnih pisem, ki se ne morejo vsa priobčiti, zato navedemo samo imena nekaterih gg., kateri so s posebnim vspehom uporabljali kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili: Ivan Baretinčić, učitelj; Janko Kišur, kr. nadgozdar; Stefan Barčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanović, kmet itd.

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg 44, v bližini cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogatstvo!

